

יום שני, ג' בתשרי התשפ"ז
14 בספטמבר 2026

נאומו המלא של מפקד בית הספר לקצינים (בה"ד 1) הנכנס,

אלוף-משנה א'

מפקד זרוע היבשה - האלוף נדב לוטן

רח"ט ההפעלה - שרון אלטיט,

מטה הזרוע ומטה חטיבת ההפעלה,

מפקד היחידה הרב-מימדית, אלוף-משנה ישי רוזיליו,

מפקדים, נגדים, צוערים, חיילים, משפחת אלבז, משפחתי שלי, אורחים יקרים, מכובדי כולם.

כשאני עומד כאן, אני חושב על זיכרון. לא על הזיכרון שמבקש להשאיר אותנו בעבר, אלא על זיכרון שמחייב אותנו לעתיד. איננו יכולים לשנות את העבר, אבל באמצעות זיכרון העבר ותחושת הצורך הבהירה, אנחנו יכולים לשנות את העתיד. ואף כי איננו יכולים להשיב את שקרה, אנחנו יכולים לפעול כדי להבטיח את התשובה הטובה ביותר לכישלון – והיא הניצחון.

המשימה שלנו היא לפתח ולחנך את הדורות הבאים, להאמין ולדמיין את שיכול להתהוות, ולהפנים שהכורח נוכח – והדחיפות נוכחת תמיד. וזו אחת ממשימותיו הגדולות של בית הספר לקצינים. לא רק ללמד כיצד לפקד, אלא לחנך אנשים שיודעים לשם מה הם פוקדים עם מקצועיות שיודעים להבחין בין הדחוף לחשוב, בין האפשרי לבין הראוי, ובין הצלחה במשימה לבין אחריות על התוצאה.

עלינו להתבונן בשלוש שאלות: מה, איך ולמה. ה"מה" הוא המשימה, ה"איך" הוא המקצוע, "והלמה" הוא המשמעות. בה"ד 1 מכשיר את שלושתם יחד! קצין נדרש לדעת לבצע – הוא נדרש לדעת לחשוב. הוא נדרש למשמעת ולנחישות, לאיכות ביצוע ולמצוינות מקצועיות – ובאותה מידה לתבונה, לסקרנות וליוזמה. הוא נדרש לפעול במהירות, ולשמור בתוך כך על שיקול דעת. הוא נדרש לקבל החלטות בתנאי אי ודאות, לדעת להכריע, ובעיקר – לשאת באחריות לתוצאה. היכולות הללו אינן מותרות של מנהיגות, הן תנאי לה!



בה"ד 1 הוא המקום שבו האחריות הזו מקבלת צורה. כאן נפגשים ערכים עם מקצועיות, חזון עם ביצוע ואדם עם שליחות. כאן לומדים שהפיקוד אינו מעמד, אלא מעשה. הוא אינו מתחיל בסמכות, אלא באחריות. אני מאמין שמפקד טוב הוא מי שיודע להוביל אנשים גם כשהדרך אינה ברורה, להעניק להם ביטחון גם שהמציאות אינה פשוטה, ולדרוש מצוינות מבלי לשכוח לרגע את האדם שמאחוריה. זו המשימה שלנו: להצמיח כאן את הדור המפקדים הבא - מפקדים בעלי תבונה, יוזמה וסקרנות, משמעת נחישות, ואומץ. מפקדים שמבינים שהפיקוד הוא שליחות, ושהאחריות שלהם היא למשימה, לאנשים, ולמדינה.

לאנשי בה"ד 1 - המפקדים, וכלל המטה - תודה. על מקצועיות, על המסירות, על הדרישה למצוינות, ועל ההבנה שכל מה שאנחנו עושים כאן היום עשוי להפוך מחר להחלטה של מפקד בשטח. זו שליחות גדולה - והיא מחייבת אותנו להיות ראויים לה.

אלבז, תודה על הדרך שבה הובלת את הכשרת המפקדים של צה"ל, על האחריות שנשאת ועל מחויבות לאנשים ולמשימה. אני נכנס לתפקיד הזה מתוך הערכה עמוקה למה שנעשה כאן, ומתוך הבנה שמפקד אינו מתחיל מחדש. הוא מקבל לידי מורשת, אחריות ואמון - ונדרש להמשיך את הדרך, וגם לפרוץ דרכים חדשות. משפחת אלבז - תודה. תודה על שותפות, על רוח גבית ועל הדרך שבה אפשרתם לשליחות הזו להתקיים. תפקיד כזה נבנה לא רק בעשייה של המפקד, אלא גם בבית שמאחוריו - בית שמעניק כוח, יציבות ואמונה בדרך.

משפחתי שלי, להורי ולאחיותיי - אני תמיד זוכר לעצור לרגע ולהודות על מה שיש ומאיפה באתי. ככל שאני מודה על מה שיש - אני מבין שיש על מה. אתם מטען אהבה כבד ודחוס עד דק מגירות ליבי. המסע שלנו - ארוך, מורכב ולפעמיים קשה, אבל בעל ערך ומשמעות אדירה.



תודה למפקדיי, שנתנו לי את הזכות להיות חלק ממשהו גדול ממני. אני נושא איתי האמון הזה ואת האחריות שנלווית אליו. מכאן אני יוצא לדרך. בענווה, בתבונה ובנחישות. מתוך אמונה באנשים ומתוך שליחות. למען בה"ד 1, למען צה"ל, ולמען מדינת ישראל. חג שמח ושנה טובה.